

enkelte uheldige Eksempler, som han henter baade det ene og det andet Sted fra. Jeg vil naturligvis ikke nægte, at Lovene ikke altid have virket efter deres Hensigt, og at man kan hente enkelte Tilfælde af særlig grel Karakter frem og sige: Der kunne I se, hvorledes denne eller hin Lov er. Men jeg tror, det er enkelte Tilfælde, og det var det, jeg fremhævede i mit Foredrag, at man ikke har Lov til at bygge sine Betragtninger paa saadanne ganske enkelte specielle Tilfælde.

Jeg skal ikke tage en Konkurrence op hverken med det ærede Medlem fra Gudme eller med det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe) i at fortælle lækre Historier. Det forekommer mig, at de ikke komme Sagen meget ved, og jeg synes, at hvor Talen er om saa mange Tusinder af hæderlige Kvinder, der skulle hjælpes gennem dette Lovforslag, skulde man afholde sig fra Historier, som i Virkeligheden ikke komme Sagen det allermindste ved.

Den højtærede Indenrigsminister gjorde nogle Bemærkninger til de Betragtninger, jeg gjorde gældende overfor enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, som jeg ønskede forandrede, særlig med Hensyn til, hvorvidt det nu var rigtigt, at Amtsrepartitionsfonden kom med blandt de Fonds, der skulde udrede en Del af de Udgifter, der her er Tale om. Den højtærede Minister udtalte, at saa vidt han kunde erindre fra sin kommunale Virksomhed, var det saaledes, at man ude i de mindre eller i de smaa Sognekommuner gjorde alt muligt for, at Amtet kunde komme til at betale saa meget som muligt. Ja, det kende vi saa udmærket godt, og det er i og for sig ganske rimeligt, at den enkelte Sognekommune indenfor de Rammer, som Loven giver, søger at skyde saa meget som muligt fra sig. Men det forekommer mig, at man ikke kan sammenligne dette med et nyt Lovforslag, der vil kræve betydelige Midler. Her maa vi naturligvis overveje, hvad der er mest retfærdigt, og hvem der bedst kan bære de Byrder, der bliver Tale om. Den højtærede Minister vil ogsaa vide, at hvis vi beholde den paagældende Bestemmelse i Loven, vil det sige, at Amtsrepartitionsfondenes Fattigudgifter ville stige kolossalt. Og det er altsaa det første Skridt. Naar man om nogle Aar kommer til en Lov af lignende Natur, gaa vi maaske samme Vej, og saa

er det, jeg mener, at vil man ind paa den Vej, maa man først have en mere retfærdig Beskatning til Amtsrepartitionsfondene, end vi have i dette Øjeblik. For øvrigt vil jeg i Parentes bemærke, at jeg ikke tror, man skal gaa videre i at lægge flere Ting ind under Amtet, end vi allerede have.

Den højtærede Indenrigsminister gjorde endvidere nogle Bemærkninger overfor min Kritik af Lovforslagets Refusionsbestemmelser, hvorefter Opholdskommunen skal have $\frac{3}{4}$ refunderet af Forsørgelseskommunen. Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at naar det var kommet ind i Lovforslaget, var det, fordi — og det forstaar jeg saa udmærket godt — samme Bestemmelse findes i Alderdomsunderstøttelsesloven og i det hele for Fattigudgifternes Vedkommende. Ministeren henviste endvidere til, at der var nedsat en Kommission, der havde faaet ogsaa dette Spørgsmaal til Behandling. Jeg synes nu alligevel, at hvis man her fra Rigsdagens Side finder, at $\frac{3}{4}$ er et uheldigt Tal, og at man hellere burde sætte Halvdelen, skulde dette Hensyn ikke afholde os fra at forandre Lovforslagets Bestemmelse. Jeg har naturligvis uhyre stor Respekt for den nedsatte Kommission, men jeg tror, at Repræsentanterne paa Rigsdagen ere lige saa godt egnede til at afgive et Skøn over, om det skal være Halvdelen eller de $\frac{3}{4}$, der skulle refunderes Opholdskommunen. Jeg fremdrog det Eksempel, at et Par Folk flyttede til en Kommune og fik en Alderdomsunderstøttelse paa 800 Kr., en meget god og rundelig Alderdomsunderstøttelse, som jeg slet ikke skal udtale mig imod. Naar nu Opholdskommunen kun skal betale de 100 af disse 800 Kr., kan det efterhaanden udvikle sig til at blive en ren Geschäft. Sogneraadet ræsonnerer som saa: Vi have ikke noget imod at give de 100 Kr., saa bliver der her i Kommunen forbrugt 800 Kr., eller naturligvis i Regelen noget mere, fordi de fleste Familier have mere end selve Alderdomsunderstøttelsen. Det er altid saa uhyre let at være gavmild, offervillig og human, naar det er andres Penge, man benytter. Derfor tror jeg, det er en af de Ting i Lovforslaget, som kræve den nøjeste Overvejelse i Udvalget.

Jeg ved ikke, om det er berørt før — jeg tror for Resten, den højtærede Indenrigsminister var inde derpaa —, at naar vi